

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0603 van 16 februari 2016
in de zaak 1516/RvVb/0079/S

In zake: mevrouw **Palmyre DAUWE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle VEKEMAN
kantoor houdende te 9500 Geraardsbergen, Pastorijstraat 19
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

Tussenkomende partij: mevrouw **Mieke SOMERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Ann EECKHOUT en Lotte OTTEVAERE
kantoor houdende te 9700 Oudenaarde, Droesbekeplein 20
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 oktober 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 11 juni 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden van 23 februari 2015 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een eengezinswoning met garage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 1570 Galmaarden, Waterschaapstraat 34A en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 10b (lot 1).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd in de samenhangende zaak, rolnummer RvVb/1415/0681/A/0668. De repliek van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 januari 2016, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe MAEREVOET die loco advocaat Veerle VEKEMAN verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Flora WAUTERS die loco advocaten Ann EECKHOUT en Lotte OTTEVAERE verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw Mieke SOMERS verzoekt met een aangetekende brief van 7 december 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 14 december 2015 de tussenkommende partij, die de aanvrager is van de vergunning, toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

1.

Op 13 september 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden een verkavelingsvergunning voor een woning in half-open verband tegen de rechter grens van het perceel. Met het arrest van 14 juli 2000 (nr. 88.991) schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van deze vergunning bij gebrek aan uitsluitel over de exacte grens tussen het woongebied met landelijk karakter en het agrarisch gebied op het perceel, waarna hij de

vergunning vernietigt op 10 april 2006 (nr. 157.437) bij gebrek aan een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging en een vraag om te worden gehoord.

Een nieuwe verkavelingsaanvraag werd ingediend waarbij de inplanting van de woning is voorzien op drie meter van de zijdelingse perceelsgrens met de eigendom van de verzoekende partij. Ook deze verkavelingsvergunning van 19 december 2001 werd met een schorsingsverzoek aangevochten bij de Raad van State, doch met een arrest van 19 december 2002 werd de schorsing verworpen. Het ingestelde vernietigingsverzoek werd als laattijdig verworpen met arrest van 8 juni 2006 (nr. 159.785).

Een wijzigende verkavelingsvergunning werd door het college van burgemeester en schepenen verleend op 18 augustus 2014, maar door de verzoekende partij aangevochten bij de deputatie, waarna de aanvragers verzaakten aan de verkavelingswijziging.

2.

Op 27 januari 2015 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een ééngezinswoning met garage”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, minstens gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling van 19 december 2001 (1 lot in open verband).

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 16 februari 2015 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden verleent op 23 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Openbaar onderzoek

De aanvraag diende niet openbaar gemaakt te worden.

(...)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de ordening van het gebied gekend. De bouwplaats is gelegen in een gebied dat hoofdzakelijk bestaat uit ééngezinswoningen die in open verband zijn opgericht. De verkaveling voorziet in het oprichten van een ééngezinswoning in open verband.

Het betrokken perceel is niet bebouwd grasland. Het links aanpalend perceel is een weiland. Op het rechts aanpalend perceel bevindt zich een woning op normale afstand uit de voorliggende rijweg en op normale afstand uit de zijdelingse perceelgrenzen.

Het project voorziet in het oprichten van een vrijstaande ééngezinswoning en een

bijgebouw dienstig als garage. De voorgestelde woning is 17 m diep op het gelijkvloers, 12 m diep op de verdieping, 6,7 m breed en de kroonlijsthoogte bedraagt 3,9 m tov de pas van de gelijkvloerse vertrekken. De inplanting van de woning is voorzien op minimaal 3 m van de zijdelingse perceelgrenzen en op 14 m uit de as van de voorliggende rijweg. De geplande woning heeft een landelijke stijl, wordt opgetrokken in rustieke rood-grijze genuanceerde gevelsteen en het dak wordt bedekt met rustiek gesmoorde dakpannen. Ook wordt een bijgebouw opgericht dienstig als garage op 2 m van de rechter perceelgrens en op 6 m van de achtergevel van de nieuwe woning. Er wordt een oprit voorzien met een breedte van 3 m, een wandelpad van 1,2 m breed langsheen de linker zijgevel, een toegang tot de achterliggende garage van 2,4 m breed langsheen de rechter zijgevel en een terras achter de woning in waterdoorlatende klinkers. In de voortuin wordt een doorgang naar het links aanpalend perceel voorzien in grasdallen.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Het voorgesteld project is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling.

(...)

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

(...)

9° de zone openbaar domein, gelegen vóór het perceel, dient volledig vrij te blijven van iedere vorm van beplanting (met uitzondering van gazon) of vaste constructies. Met betrekking tot verhardingen zijn enkel grind- of dolomietverhardingen toegelaten tenzij schriftelijke toelating wordt verkregen vanwege het college van burgemeester en schepenen voor de aanleg van een ander type verharding.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 31 maart 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 mei 2015 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 11 juni 2015 beslist de verwerende partij op 11 juni 2015 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 28 mei 2015.

(...)

5.7 Beoordeling

- a) Hoofdstuk III, afdeling 1, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.*

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de geldende verordeningen. De aanvraag voorziet in de plaatsing van een hemelwaterput met een inhoud van 10.000 liter en een regenwaterpomp voor hergebruik voor 2 toiletten, 3 dienstkranen en 1 wasmachine. In de voortuinstrook komt bijkomend een infiltratiebekken. De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

- b) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied met landelijk karakter. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan.*

Het goed maakt deel uit van de niet vervallen verkaveling 82N/356, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 19 december 2001.

- c) Het beroep steunt zich op de onwettigheid van de verkaveling. De verkaveling is verleend door het college van burgemeester en schepenen op 19 december 2001 na een gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar op 13 december 2001. Er is beroep aangetekend tegen deze verkavelingsvergunning bij de Raad van State. De Raad van State heeft op 8 juni 2006 het beroep tegen deze verkavelingsvergunning verworpen. De verkavelingsvergunning is rechtsgeldig.*

Het ligt niet in de beoordelingsbevoegdheid van een administratieve overheid om over de wettigheid van een vergunning een uitspraak te doen. Hiervoor wordt verwezen naar artikel 159 van de Grondwet en naar rechtspraak van de Raad van State, nr. 138.974 van 10 januari 2005. Artikel 159 van de Grondwet bepaalt dat de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen in zoverre zij met de wetten overeenstemmen. In bovengenoemd arrest van de Raad van State wordt verduidelijkt dat deze regel enkel geldt voor de met rechtspraak belaste organen, niet voor het actief bestuur. De wettigheid van de betrokken verkaveling kan enkel op rechterlijk niveau beoordeeld worden. Als vergunningverlenende overheid dient de provincie de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag te toetsen aan de huidig geldende verkavelingsvergunning.

- d) Het ontwerp van de woning valt binnen de geldende stedenbouwkundige voorschriften van deze verkaveling. Het betreft een vrijstaande eengezinswoning met 2 woonlagen en bouwvrije stroken van 3.00m, bouwlijn op min. 14.00m, kroonlijsthoogte ter hoogte van de bouwlijn 4.30m. De bouwdiepte is beperkt tot 17.00m en tot 12.00m op de verdieping. De dakhelling bedraagt 45°. De gevels zijn opgetrokken in een rood-grijze gevelsteen. Het bijgebouw heeft een oppervlakte van net geen 21m², heeft een kroonlijsthoogte van 2.40m en staat op 2.00m van de rechtse perceelsgrens. Het ontwerp voorziet geen reliëfwijzigingen.*

- e) *De beroepsindiener haalt aan dat de kavel 1 te klein zou zijn en onvoldoende woonkwaliteit biedt. Er wordt gesteld dat de uitgesloten kavel 2 mee zal opgenomen worden als huiskavel terwijl deze gelegen is in het agrarisch gebied.*

Dit wordt tegengesproken. Kavel 1 heeft een oppervlakte van 6a 25ca wat voldoende is voor een woning in open bebouwing. De woning meet 6.70m breedte op 17.00m diepte, heeft een ruime leef- en eetplaats met keuken en berging en 3 slaapkamers met een badkamer. Alle vertrekken hebben voldoende natuurlijk licht en lucht. De tuinzone heeft een diepte van benaderend 20.00m en een breedte van 12.70m wat zeker voldoende is. In de tuin wordt een vrijstaand bijgebouw voorzien als garage met een oppervlakte van bijna 21m². Er is in voorliggend ontwerp geen sprake van een beperkte leef- of woonkwaliteit.

- f) *In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen past de aanvraag binnen de geldende stedenbouwkundige voorschriften. Ook de schaal van het project, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid vallen binnen de geldende verkaveling en zijn ruimtelijk aanvaardbaar. De impact op de mobiliteit is zeer beperkt.*

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de wettigheid van de betrokken verkaveling kan enkel op rechterlijk niveau beoordeeld worden; als vergunningverlenende overheid dient de provincie de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag te toetsen aan de huidig geldende verkavelingsvergunning;*
 - het ontwerp van de te bouwen woning voldoet aan de stedenbouwkundige voorschriften van de geldende verkaveling;*
 - kavel 1 heeft voldoende oppervlakte en de woning is ruim genoeg met 3 slaapkamers en voldoende natuurlijke lucht- en lichtinval; de tuin is voldoende diep; er is geen sprake van een beperkte leef- of woonkwaliteit.*
- ...*

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 15 juli 2015 bij de Raad ook een beroep ingesteld dat enkel strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0681/A/0668.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij verwijst voor de hoogdringendheid naar het feit dat sedert het opstarten op 15 juli 2015 van de procedure ten gronde (rolnummer RvVb/1415/0681/A/0668), met 'man en macht wordt gewerkt' als 'tactiek van voldongen feiten'. Een foto (stuk 16) van 8 oktober 2015 wordt meegedeeld waarop te zien is dat men bezig is met het uitgraven van een ondergrondse kelder en het plaatsen van betonnen wanden.

De verzoekende partij voegt ter ondersteuning van haar verzoek tot schorsing nog het volgende toe: *"dat de opgeworpen middelen terloops de annulatieprocedure – en die hierna voor de goede orde worden herhaald - in de aangegeven mate voldoende ernstig zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden"* en *"Eén en ander klemmt des te meer, nu de bestreden stedenbouwkundige vergunning dd. 11 juni 2015 werd afgeleverd op grond van een onwettig verleende verkavelingsvergunning (cfr. infra) en waardoor een bouwlot in agrarisch gebied, wordt gecreëerd"*.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de foto duidelijk genomen is vanuit de tuin van de verzoekende partij en derhalve nietszeggend is ten aanzien van het verminderd zicht op het open agrarisch gebied vanuit de woning, en meer specifiek vanuit de leefruimte, dat bij het onderdeel aangaande het belang van de verzoekende partij als nadeel is ingeroepen. Verzoekende partij brengt geen grondplan van haar woning bij, waaruit blijkt waar precies de verschillende ruimtes (leefruimte, keuken, slaapkamers, enz.) zich in haar woning bevinden, zodat ook niet met zekerheid gezegd kan worden of het uitzicht vanuit de leefruimte al dan niet zal worden gewijzigd.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de ruwbouw zo goed als voltooid is (zie stuk 11) en dat het dak in december 2015 wordt gelegd, zodat een schorsing geen nut (meer) heeft. De tussenkomende partij vraagt om, op grond van artikel 40, §1, tweede lid DBRC-decreet, over te gaan tot belangenafweging. Wachten met het uitvoeren van de vergunde werken zou haar ongetwijfeld schade hebben berokkend, gelet enerzijds op het hypothecair krediet dat zij heeft kunnen aangaan aan zeer lage rente, met rentebetalingen sedert juli 2015 op het niet opgenomen deel van het krediet en de verlengbare opnameperiode tot slechts 15 december 2016 en, anderzijds, op haar aannemingsovereenkomst met prijsherzieningsclausule indien de werken na 15 november 2015 starten.

Beoordeling door de Raad

1.

Vanaf 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept, moet op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om *in concreto*, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met serieuze ongemakken of nadelen. De nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2.

De aanvraag voorziet in het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning in landelijke stijl met garage, in een verkaveling.

De woning is 17m diep op het gelijkvloers en 12m op de verdieping, met een kroonlijsthoogte van ongeveer 4m. Zij wordt op minimaal 3m van de zijdelingse perceelgrenzen en op 14m uit de as van de weg ingeplant.

De afzonderlijke garage staat op 2m van de rechter perceelgrens.

De verzoekende partij woont op het rechtsaanpalend perceel, Waterschaapstraat 36.

3.

Een zaak is alleen maar 'hoogdringend' wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel serieuze ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

De tussenkomen partij roept in dat een schorsing geen nut meer heeft aangezien de woning, op het moment dat de Raad over de vordering zal moeten oordelen, bijna voltooid zal zijn. Op de openbare zitting van 26 januari 2016 legt zij ter staving van de huidige toestand, met instemming van de verzoekende partij, een foto neer stellende dat de woning zo goed als opgericht is. De Raad stelt evenwel vast dat het dak nog niet werd aangebracht, enkel de spanten zijn reeds aanwezig en er bevinden zich nog geen ramen en deuren in de woning. Ook de garage werd nog niet opgericht. De woning is dus nog niet wind en waterdicht en de vergunning is nog niet volledig uitgevoerd. Een eventuele schorsing van de vergunning behoudt dan ook nog steeds zijn nut.

De verzoekende partij die een schorsing in deze omstandigheden benaarstigt zal moeten aantonen dat de zaak omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing te hoogdringend is om de afhandeling van het vernietigingsberoep te kunnen afwachten. Zij zal het bewijs moeten leveren van welbepaalde schade, ongemakken of nadelen indien niet onmiddellijk een beslissing tot schorsing zou genomen worden en men de gebruikelijke behandelingstermijn van een vernietigingsberoep zou moeten ondergaan.

4.

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij enkel aan dat de werken zeer recent zijn begonnen. Dit wordt ook niet betwist door de tussenkomende partij, nu deze zelf een foto voorlegt van een bijna afgewerkte woning. De stand van de afwerking van de op te richten woning is echter onvoldoende om het 'hoogdringend' karakter van de vordering aan te tonen. De verzoekende partij laat na om aan de hand van concrete en duidelijke gegevens aan te tonen welke nadelige gevolgen zij dreigt te ondergaan door de (verdere) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De enige foto die zij meedeelt laat zelfs niet toe om uit te maken op welke wijze zij van uit haar woning op de nieuw op te richten woning zal uitkijken. De foto is immers duidelijk getrokken van uit de tuin van de verzoekende partij.

Verder beperkt de verzoekende partij er zich toe te verwijzen naar de ernst van de middelen en in het bijzonder naar de beweerde onwettig verleende verkavelingsvergunning waardoor het bouwlot minstens deels in agrarisch gebied zou gelegen zijn. Discussies over de grond van de zaak (als middel geformuleerd) kunnen op zich niet als nadeel worden aanvaard. Ook het ter zitting neergelegd (bijkomend) verslag van een landmeter ter aanduiding van de correcte grens tussen het perceel van de verzoekende partij en dit van de tussenkomende partij en de daarbij aangevoerde bedenking dat de tussenkomende partij niet volledig de vergunde inplanting volgde, kan niet ter ondersteuning van een nadeel worden ingeroepen nu dit een aspect van handhaving betreft en dit plan bovendien door de tussenkomende partij wordt betwist op juistheid.

5.

De loutere verwijzing naar het 'voldongen' feit waarvoor de verzoekende partij geplaatst zou worden (bijna afgewerkte woning) kan niet volstaan aangezien de verzoekende partij hiermee niet concreet aantoont dat door enige nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging de zaak te hoogdringend is en dat een onmiddellijke beslissing tot schorsing wenselijk en aangewezen is in licht van de duur van de vernietigingsprocedure.

De verzoekende partij gaat dan ook volledig voorbij aan de vereiste van de hoogdringendheid.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde van hoogdringendheid. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 16 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS